

Maleren Hans Voigt Steffensen udstiller en række nye oliemalerier på Koldinghus. Foto: Carsten Andreasen

Farvesymfoniker på slottet

Udstilling: Maleren Hans Voigt Steffensen demonstrerer atter en usvækket livsappetit og nysgerrighed.

LARS OLE KNIPPEL
kultur@jp.dk

Det historiske slot har fået et musisk rykind, der spiller på alle palletens tangenter og giver genlyd hos gæsterne: Par i fyrige tangoer, graciøse ballerinaer og forførte mennesker i gondolernes duvende vugger i et skumrende Venedig, hvor lagunebyens listige labyrinter giver husly til Romeo og Julie i alle aldre.

Også impressionistiske observationer fra rejser til Paris (Luxembourgshaven) og Nice (et parti af Hotel Negresco set fra havet) indgår i den aktuelle og første museumsudstilling, siden Nivaagaards Malerisamling og Vendsyssel Kunstmuseum i 2006 præsenterede retrospektive vær-

ker af den autodidakte kunstner, som debuterede på KE, Kunsternes Efterårsudstilling, i 1965.

Hans Voigt Steffensen er en sand farvesymfoniker, der ikke kan male uden at debitere oplevelserne på andre kunstners konto. Han er operaelsker, ser hele sæsonens balletrepertoire på Det Kgl. Teater og læser skønlitteratur, og han render fast til prøver på nationalscenen med skitseblokken under armen.

Den 72-årige kunstner demonstrerer overbevisende sin usvækkede vitalitet på Museet på Koldinghus med 34 oliemalerier, skabt over de seneste fire år som et resultat af en stor livsappetit og en nysgerrighed i samme størrelse.

Den ungdommelighed, mange bejler til, ytrer sig selvfølgelig i Hans Voigt Steffensens sind og afspejles i hans værker. Og er garanteret forklaringen på hans succes i en tid, hvor farver ikke altid værdsættes hos parnassets linjevogtere. Men kunstneren blæser heldigvis på de moderigtige vinde, og hans indsats i en menneskealder må siges at være et kraftigt dementi af, at maleriet er dødt.

Bag jerntæppet

I begyndelsen af 1970'erne drog Hans Voigt Steffensen tit bag jerntæppet. Ikke for at studere de rigide kommunistiske regimer, men for at komme i kontakt med den blomstrende folkløse, som eksisterede bag de officielle

facader og deres falske paroler. Hans indtryk af folkelivet i Bulgarien, Rumænien, Ungarn og Polen manifesterede sig i farvemættede skildringer af dans og frodige landskaber med en glødende flora. Atter hjemme i atelieret i det indre København malede han bag nedrullede gardiner til et heftigt akkompagnement af sigøjnermusik, der repeterede og forstærkede hans iagttagelser. Senere stimuleredes arbejdet ved stafeliet af voldsomme arier, og en dag i 1976 fik han kontakt til Det Kgl. Teater, hvor han siden umætteligt har suget næring til sin kunstneriske proces.

Fleere af de udstillede værker har blå baggrund, og det skyldes utvivlsomt, at Hans Voigt Steffensen bor tæt på

Øresunds blå, og at farvesammensætningen fra farvandet har bundfældet sig. Kunstneren ønsker, at billederne skal lyse, og det gør de med en smittende virkning; ikke mindst den blå farve gør underværker og ægger sanserne.

Glas og brønddæksler

Udstillingstitlen "Dansen, rejsen, glæden" er karakteristisk for Hans Voigt Steffensens kunstneriske virke, men på grund af pladsmangel omfatter udstillingen desværre ikke en anden side af kunstnerens talent: Udsmykningsopgaver og arbejdet i glas med glasmesteren Per Hebsgaard, bl.a. statuetterne til Reumertprisen, men til gengæld viser Koldinghus to prøver på hans seneste udfol-

KUNSTUDSTILLING

Hans Voigt Steffensen er aktuell med "Dansen, rejsen og glæden"

Museet på Koldinghus
Åbent alle dage kl. 10-17

Til den 1. september

Kunstabog om Hans Voigt Steffensen: 200 kr.

deler: Dansende damer på brønddæksler, som han har designet til boligforeningen Baldersbo i Ballerup, udført i 150 nummererede eksemplarer på jernstøberiet Ulefos i Norge. De står ved indgangen i sort-hvid gengivelse, før den besøgende træder ind i det farvemættede univers.